

NATHAN RUTJES
EN SANDER MEIJ

DE LAVEZZI

MYSTERIES

Het verdwenen meesterwerk

MET TEKENINGEN VAN
LISANNE TERMOSHUIZEN

ROSA

BEPPE

ANGELINA

FRANCESCO

HOOFDSTUK 1

Onverwacht bezoek

MET EEN PLOF slaat Lavezzi zijn boek dicht. Een beetje beduusd staart hij voor zich uit. Die onverwachte wending op het einde, waarbij de slechterik de detective zélf bleek te zijn, had hij echt niet zien aankomen. Hij wrijft een paar keer in zijn ogen. Wanneer hij net een spannend boek uit heeft, voelt het altijd alsof hij wakker wordt uit een droom.

Hij kijkt naar buiten. Het is de eerste dag van de herfst vandaag, en de ondergaande zon zet de wolken in de verte in vuur en vlam. Eigenlijk zou hij van dit mooie weer moeten profiteren. Binnenkort regent het vast weer de hele dag...

Behendig springt Lavezzi van zijn hoogslaper op de grond. Met zijn rechtervoet tikt hij de voetbal – een echte Derbystar, die hij altijd bij zich heeft – zo door de deuropening van zijn slaapkamer, de overloop op. Als hij nú gaat, kan hij buiten nog net even Messi's beroemde *chip shot* oefenen.

Voordat ze zo weer moeten eten. Misschien wil zijn vader wel even op keep.

Vanuit de gang steekt Lavezzi zijn hoofd de huiskamer in. 'Pap? Wat ben je aan het doen?'

'Lavezzi!' Zijn vader kijkt op van zijn iPad. 'Als superfan van Leonardo da Vinci ga jij dit vast interessant vinden! Moet je horen!'

'Wat dan?' vraagt Lavezzi terwijl hij een arm in de mouw van zijn trainingsjack probeert te wurmen. 'Want ik wilde eigenlijk vragen...'

'Ik lees hier net dat een of andere dorpsidioot heeft geprobeerd de *Mona Lisa* met taart te besmeuren!'

Lavezzi schrikt. ‘Wat? Dat meen je niet!’ Hij is een enorme fan van Leonardo da Vinci, of Leo, zoals hij hem zelf noemt. Bezorgd frunnikt hij aan zijn mat. ‘Is het schilderij beschadigd?’

‘Nee, dat gelukkig niet,’ stelt zijn vader hem gerust. ‘Er zit een glazen paneel voor, dus toen heeft die man zijn gebak daar maar op uitgesmeerd.’

‘Wat een raar verhaal,’ mompelt Lavezzi. ‘Dat glas zit daar dus niet voor niks...’

Zijn vader knikt. ‘Dat kun je wel zeggen, ja. Maar wat wilde je eigenlijk vragen?’

‘Heb je misschien zin om nog even een balletje te gaan trappen?’

‘Lavezzi, je weet toch dat ik met pensioen ben,’ grapt zijn vader. ‘En trouwens...’

‘Heel even?’ Lavezzi probeert zijn vader over te halen door superzielig te kijken.

‘Ach, vooruit,’ stemt die in. Overdreven kreunend komt hij overeind. ‘Heel even dan.’

‘We gaan wel zo eten...’ Vanachter haar laptop trekt Lavezzi’s moeder een moeilijk gezicht. ‘Het is eigenlijk al best wel laat.’

‘We zijn over tien minuten terug,’ stelt Lavezzi haar gerust. ‘Echt.’

‘Oké, tien minuten, maar dan moeten jullie wel echt terug zijn. Beloofd? Lavezzi? Nathan? Hallo?’

Maar Lavezzi staat al in de voortuin met de bal aan zijn voet. Hij is nu eenmaal gek van voetbal. Hij kan het ook al behoorlijk goed. Stiekem is hij

daar best een beetje trots op. Zowat al zijn vrije tijd gaat eraan op. Dat wil zeggen: als hij niet ergens in een hoekje met een boekje zit, zoals mama dat altijd noemt. Dat voetbal en boeken, en dan vooral boeken over vroeger, zijn twee passies zijn, vindt Lavezzi zelf niet meer dan logisch. Want als je goed in iets wilt zijn in het hier en nu, moet je ook wat weten over vroeger.

HET IS NIET VERLOPEN naar het trapveldje. Als ze daar aankomen, legt Lavezzi de bal voorzichtig op het gras, schuin tegenover een oude, dikke eikenboom. Dan trekt hij zijn trainingsjack uit. Hij frommelt het in elkaar en legt het een meter of drie bij de boom vandaan op de grond. Nu heeft hij een goal.

‘Pap, jij gaat op doel.’

Zijn vader kijkt peinzend van de eikenboom naar het trainingsjack op de grond. ‘Ja maar Lavezzi, dit doel is veel te groot voor mij. Zo hou ik toch geen bal tegen...’

‘Jammer voor je,’ zegt Lavezzi met een grijns. Hij staat achter de bal en doet drie passen terug. Hij knijpt één oog dicht en focust op de binnenkant van de linker doelpaal, de boomstam, op ongeveer een meter boven de grond. Dan neemt hij een lichte aanloop. Zijn passen komen perfect uit en zijn voet vindt het leer feilloos. Maar helaas knalt zijn schot tegen de boomstam.

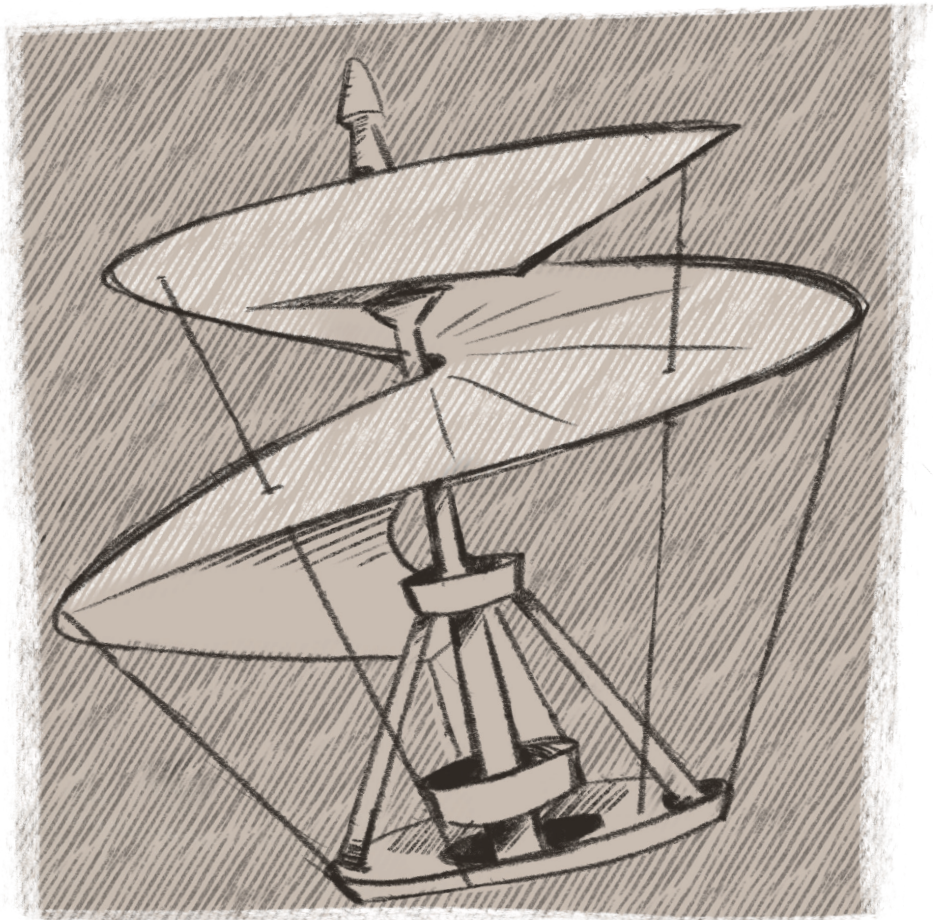
‘Paal!’ roept zijn vader triomfantelijk. ‘Nu moet jij op doel!’

Lavezzi trekt een sprintje om zijn bal te halen, als hij vanuit de verte plotseling een vreemd, suizend geluid hoort. Verbaasd houdt hij zijn pas in. Het klinkt een beetje als een kapotte stofzuiger, maar ook als een horzel met keelpijn. Of een libelle met motorpech. Of een verkouden buitenboordmotor.

Het lijkt wel alsof het geluid van boven komt.

Lavezzi kijkt omhoog en tuurt naar de uitbundige wolken. En dan ziet hij het: heel hoog, tussen de witroze plukken in het blauw, is een klein stipje te zien, dat snel groter wordt. Het is geen vogel of vliegtuig.

En ook geen helikopter. Hij blijft het vliegende ding aandachtig volgen met zijn blik terwijl het steeds meer vorm krijgt. Hij knijpt zijn ogen stijf dicht, doet ze weer open en kijkt opnieuw. Dan zakt zijn mond langzaam open.

‘Wat...’ hoort hij de verbaasde stem van zijn vader.
‘Wat is dát nou voor ding, joh?’

Schuin boven hen is de vreemdste helikopter verschenen die Lavezzi ooit heeft gezien.

Tegelijkertijd herkent hij het ding maar al te goed. Dat heeft alles te maken met het vreemde, hagelwitte zeil dat erbovenop zit. Want dat ziet er niet uit als een normaal zeil, zoals op een schip. Nee, dit zeil heeft de vorm van een enorme schroef. En het draait heel snel rond.

‘Wow...’ brengt Lavezzi uit. ‘Maar dit is... Dit lijkt wel de...’

Het is ongelooflijk: deze machine lijkt als twee druppels water op Leo’s ontwerp van een soort helikopter. Net als de *Mona Lisa* kan Lavezzi die tekening wel dromen, want hij staat in zijn lievelingsboek, *Raadsels van Leonardo da Vinci*. Hij heeft het vorige week nog gelezen, misschien wel voor de tiende keer. Telkens als hij het uit heeft, is de beroemdste uitvinder en kunstenaar aller tijden weer een beetje raadselachtiger geworden...

Aan de grond genageld staart hij naar de vlieg-machine. Nu die zo dichtbij is, kan Lavezzi duidelijk zien dat die op een belangrijk punt afwijkt van de tekening die hij zo goed kent: deze versie van Leonardo’s vlieg-machine heeft niet alleen een zeil aan de bovenkant, maar ook nog een helder oranje-blauwe straalmotor aan de onderkant. Ertussenin zit een houten cabine. Die doet een beetje denken aan zo’n ouderwetse houten wastobbe, maar dan op de kop.

In de cabine gaat een luik open, en een oude man met jonge ogen steekt zijn hoofd door de opening.

Zijn lange baard wappert in de wind. Misschien wil hij even kijken of er genoeg ruimte om te landen is?

Een paar seconden later landt het ding inderdaad met veel geruis en gesis op het veldje, nog geen tien meter bij Lavezzi en zijn vader vandaan. De geur van verschroeid gras dringt hun neuzen binnen. Tegelijkertijd komt het schroefvormige zeil langzaam tot stilstand. Het is spannend en een beetje eng tegelijk. Dan gaat ook de motor uit en is het ineens doodstil.

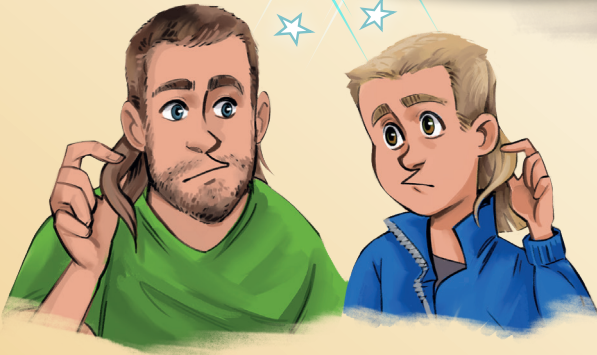
Lavezzi hoort alleen het bonzen van zijn eigen hart. Zelfs zijn vader is voor een keertje sprakeloos.

DE LAVEZZI

MYSTERIES

**We hebben
ook een
website!**

WWW.LAVEZZIMYSTERYES.NL

ABONNEER
JE OP DE NIEUWS-
BRIEF. DAN BEN JE
ALS EERSTE OP DE
HOOGTE VAN ONS
BOEKENNIEUWS!

SCHRIJF EEN REVIEW!

WE ZIJN HEEL BENIEUWD WAT JE VAN HET BOEK VOND! LAAT HET ONS WETEN DOOR EEN REVIEW TE SCHRIJVEN. JE KUNT EEN RECENSIE ACHTERLATEN BIJ DE ONLINEBOEKHANDEL WAAR JE HET BOEK HEBT GEKOCHT. DAT VINDEN WE LEUK!

DE LAVEZZI

MYSTERIES

Het verdwenen meesterwerk

Lavezzi is lekker aan het voetballen als er ineens een wonderlijke machine uit de lucht komt zeilen. De wereldberoemde Leonardo da Vinci stapt uit, die een heel bijzonder schilderij kwijt is: de *Mona Lisa*. Als iemand hem kan helpen, dan is het Lavezzi wel! Samen maken ze een bijzondere reis door Italië en komen ze steeds dichterbij de oplossing. Reis mee door de tijd naar de wereld van Leonardo da Vinci en los samen met Lavezzi het raadsel van het verdwenen meesterwerk op!

9 789043 926409

www.kosmosuitgevers.nl

KOS
MOS

NUR 280
Kosmos Uitgevers,
Utrecht / Antwerpen